

Особине Исуса

Неки хришћани тврде да је **„Исус Бог“** или део тројства – што значи да је он инкарнација Бога на земљи и да је Бог узео људски облик на Земљи.

Међутим, према Библији, Исус се родио, јео храну, спавао, молио се, клањао Богу, имао ограничено знање у многим ситуацијама – својства која не доликују Богу. Бог поседује савршена својства док човек не поседује. Како може нешто што је у бити потпуно супротно бити једно те исто у исто време? То је непојмљиво.

Ипак, неко би могао рећи: **„Ако Бог може учинити све, зашто онда не би могао постати човек“?** По правилу, Бог не чини небожанска дела, јер ако би Бог постао човек и узео људске својства, онда Он, неизоставно, не би више био Бог.

Такође, у Библији су садржани многи стихови у којима Исус говори и у којима се понаша као особа која се разликује од Бога. На пример, Исус се **„спустио лицем на тле и молио“** (Јеванђеље по Матеји 26:39? Ако је Исус био Бог, зашто би се онда Бог спустио лицем на тле и молио? И коме би се онда молио?

Неки хришћани тврде да је **„Исус Син Божији“**. Требамо се запитати, шта то у ствари значи? Наравно, Бог је узвишен од тога да има физичког или духовног сина. Доиста ћемо пронаћи да је израз **„Син Божији“** коришћен у ранијим библијским језицима као симболика за **„праведну особу“**. Исти израз је коришћен кроз Стари Завет за многе праведне људе као што су Давид, Соломон и Израил – а не само за Исуса. **„Израел је син мој, првенац мој“** (Израјак 4:22) – је један од таквих примера.

Исламско веровање о Исусу указује на то ко је Исус, мир над њим, заиста био, задржавајући чисто веровање у Бога и у Његову савршену Узвишеност, Недостижност и Перфектност. Без сумње, Исус је био велики и частан Посланик послат од Бога да позива људе да обожавају јединог Бога.

„Незамисливо је да Аллах има дете, хваљен нека је Он!...“
Кур’ан 19:35

Покушавајући да разумемо појам

Бога у исламу, важно је да размотримо и статус Исуса, о којем су распрострањене нејасности и различите тврдње о његовим особинама.

Дакле... Зашто постојим?

Свако од нас је свестан да делови нашег тела, као што су очи, уши, мозак и срце имају своју сврху. Зар није прихватљиво и да човек, комплетан, такође има своју сврху?

Бог, Свемудри, нас није створио да једноставно лутамо без циља, или да само задовољимо наше основне инстинкте и пожуде. Не – ми имамо узвишенију сврху – да спознамо и обожавамо једино Бога, да би тако живели под упутом нашег Створитеља. Упута нам омогућава да живимо успешним и благословљеним животом у свим његовим сферама. Ова Упута укључује лична дела, преданост као што је молитва-клањање, као и корисна дела у друштву као што је добротинство комшији, подржавање и добротинство породици, искреност, и брига о животињском свету.

Бог нам строго забрањује обожавање било чега другог (нпр.: кипове, свеце, Сунце, месец, монахе или Посланике). Богу нису потребни саучесници нити посредници. Свако може у сваком времену директно обожавати Бога.

Бог описује овај живот као искушење – тест, и људи су искушани на различитим начинима. Ми не можемо контролисати све оно што нам се догађа, али можемо контролисати наше реакције на те догађаје. Стрпљивост у невољи, и захвалност на благодатима су начини са којима се приближавамо Богу и постижемо вечити Рај. Ми смо, такође, упозорени страховитом казном у Паклу ако изаберемо непокорност и игнорисање Божијих заповести.

Дакле... Како да поступим?

Искушење нечије вере се огледа у способношћу коришћења његовог разума у размишљању и спознаји Божијих знакова и поступању према Његовој упуту. Ово је једино могуће ако се покоримо Божијим заповестима, што на арапском језику значи постати **„муслиман“**.

Бог, Један и једини Створитељ, на арапском „Аллах“ – је Ислам учинио доступним свим људима, без обзира на њихову историју, порекло или тренутну ситуацију. Тако да свако може постати муслиман једноставим веровањем, и изговарањем следећих речи које означавају сведочанство вере:

„Сведочим да нема другог бога вредног и заслужног обожавања осим јединог Бога (Аллаха), и сведочим да је Мухаммед Аллахов посланик.“

Зар није време да употпуниш свој смисао постојања, да се предаш

Више информација и додатне брошуре у овој серији

веб: islamhouse.com | islamicpamphlets.com

е-маил: serbian@islamhouse.com

КОЈИ ЈЕ СМИСАО ЖИВОТА?

Одакле
сам дошао?

Зашто
сам овде?

И где идем
након смрти?

Научи
ОСНОВНО

islamicpamphlets.com

КОЈИ ЈЕ СМИСАО ЖИВОТА?

Једно од првих питања на које човек помисли када размишља о смислу живота је „одакле сам дошао?“ Да ли постојимо на основу случајног природног догађаја или ту постоји узвишено интелигентно биће, Створитељ? Постоје многи логички и рационални разлози за веровање у Створитеља. Навешћемо три сажета разлога.

1. Почетак Свемира

Први доказ који указује на постојање Бога тиче се разумевања порекла Свемира.

Замисли да шеташ пустињом и наиђеш на сат. Знамо да се сат састоји од стакла, пластике и метала. Стакло се добија од песка, пластика од нафте, а метал се вади из земље – све ове компоненте се налазе у пустињи. Да ли би поверовао да се сат формирао сам од себе, случајно? Да је Сунце сијало, ветар дувао, муња ударила, нафта излила из земље и помешала се са песком и металом, и током милиона година сат се склопио случајно или природном коинциденцијом?

Неки ће рећи „Ко је створио Бога“? Бог, Створитељ, се разликује од својих створења. Бог је вечан, одувек постоји и нема почетка.

Човеково искуство и једноставна логика нам говоре да нешто што има почетак не може једноставно проистећи ни из чега, нити да нешто може само себе створити. Тако да је најрационалније објашњење да је узвишено „Биће“ створило свемир. Ово „Биће“ мора бити врло моћно и интелигентно чим је цео свемир довело до постојања и створило „научне законитости“ које управљају свемиром. Такође можемо просудити да је ово „Биће“ безвременско и беспросторно, зато што су време, простор и материја настали стварањем свемира. Сва ова наведена својства сачињавају основни концепт Бога, Створитеља свемира. Ово се савршено подудара са модерном науком која је дошла до закључка да је свемир ограничен и да има свој почетак.

2. Савршеност Свемира

Други доказ који указује на постојање интелигентног Створитеља јесте ред и савршени баланс нашег комплексног свемира.

Многе карактеристике у свемиру јасно указују на то да су специјално дизајниране да би подржале живот на Земљи, као што је Земљина удаљеност од Сунца, чврстоћа Земљине коре, брзина при којој се Земља окреће око своје осе, проценат кисеоника у атмосфери, па чак и сам нагиб Земље. Када би ове димензије биле само мало другачије од оних тренутачних димензија, живот на Земљи не би постајао.

Као што је случај са часовником којег је интелигентни произвођач произвео да би показао тачно време, исто тако небеса и Земља морају имати интелигентног Произвођача да би одржали прецизно време око Сунца. Да ли се ово могло догодити само од себе?

“У стварању
неба и Земље и у
смени ноћи и дана су,
заиста, докази за
разумом обдарене.”
Кур’ан 3:190

Када уочимо ред, прецизне законе и системе у нама самима и у целом свемиру, зар није разумно увидети да они имају Организатора? Овог „Организатора“ можемо објаснити постојањем Бога – Онај који је све ово довео у савршени ред.

3. Божије Објаве

Трећи доказ који указује на постојање Бога је актуелна објава коју је Бог послао човечанству као знак Његовог постојања.

Постоје јасни знаци да је света књига у исламу – Кур’ан Божија реч. Навешћемо кратак преглед чињеница које подржавају ову тврдњу. **Кур’ан:**

- Објављен је пре више од 1.400 година, и садржи научне чињенице које су у време објављивања биле непознате људима тог времена а које је наука недавно открила. На пример: да је вода извор стварања свих живих бића (Кур’ан 21:30); проширивање свемира (Кур’ан 51:47) и индивидуалне орбите Сунца и Месеца (Кур’ан 21:33).

- Садржи многе историјске чињенице које су биле непознате људима тог времена, као и многобројна предсказања која су се касније обистинила.

Ако је Бог
објавио књигу Упуте,
од ње би очекивали да
садржи јасне доказе
о постојању
Бога.

- Чист је од било каквих грешака или контрадикција без обзира на то што је постепено објављиван током 23 године, са обзиром да обухвата широк спектакар различитих поглавља.

- Сачуван је, реч по реч, од како је објављен на његовом изворном арапском језику, супротно од других светих књига које више не постоје у свом оригиналном облику.

- Садржи једноставну, јасну и универзалну поруку којом се обраћа људском интелекту и наследном веровању у Свемогућег Бога.

- Оставља дубок и дирљив утицај на човека.

- Објављен је посланику Мухаммеду (мир над њим) који по историјској чињеници, није знао ни да чита ни да пише, и поред тога Кур’ан садржи јединствени језички стил који је и данас универзално познат као врхунац арапске речитости и лингвистичке лепоте.

Најрационалније објашњење за многе јединствене и чудесне аспекте Кур’ана је да може бити једино од Бога.

Бог је слао Упуту

Спознајом да смо створени од стране Свезнајућег Створитеља, очекивали би да знамо нашу сврху. Како можемо знати шта Бог очекује од нас? Да ли живимо у искушењу или у заблуди, или сами себи одређујемо сврху? Да ли да се препустимо друштву следећи друге? Не. Бог је послао Посланике и објаве да би нас обавестио која је наша сврха.

Бог је послао на хиљаде Посланика, најмање једног посланика сваком народу, са истом поруком: обожавајте једино Бога и следите Његову упуту. Неки од тих посланика су Адам, Ноје, Аврам, Мојсије, Исус и Мухаммед (мир над њима свима).

Посланик Мухаммед, мир над њим, је последњи у низу Посланика, био је одличан пример искреног, праведног, милостивог, и храброг људског бића. Послат је са последњом објавом од Бога, са Кур’аном да би показао како се његова учења требају спровести.

Кур’ан је књига упуте и објашњава многа начела као што је сврха нашег постојања; ко је Бог; дела која су Богу драга и дела која то нису; приче о Посланицима и поуке о њима, обавештења о Рају, Паклу и Судњем дану. Циљ Кур’ана је да појасни погрешна схватања о природи Бога, као и да појасни особину и улогу посланика Исуса, мир над њим, упоређујући је са природом Бога.

Исус, мир над
њим, је као и сви други
посланици, чинио чудеса
а при том је и позивао људе
да обожавају јединог
истинског Бога.
Кур’ан 19:36